

direktøren slet ikke skulde være til Stede. Jeg har blot sagt, naar samtlige tilfornordede skulde være til Stede og deltage i Beslutningen, burde det ogsaa siges, at samtlige faste Medlemmer af Raadet burde være til Stede. — Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister udtalte sig om, hvorledes Undersøgelsen skulde finde Sted, naar Lægen vælger at faa Dom paa Spørgsmaalet. Det skulde nemlig ske som en kriminel Sag, og den vil vel ogsaa i Reglen begynde med en Forundersøgelse; deri er den ærede Ordfører ogsaa enig, saa vidt jeg forstod ham; men jeg maa dog tilføje mig at bemærke, at naar det er Meningen, er det ikke et rigtig heldigt Udtryk at sige, at Justitsministeren kan forelægge Domstolene Sagen, og hvor der er Tale om Anlæg af Retsagen, maatte der dog bruges de Udtryk, som man i Almindelighed bruger i Lovsproget, naar der er Tale om at indlede en kriminel Undersøgelse, eventuelt at anlægge en Retsag under kriminelle Former. Naar den højtærede Justitsminister og den ærede Ordfører mente, at hvor der var Fare til Stede, der kunde man jo benytte den sidste Bestemmelse i Vædringsforlaget, hvorefter Sundhedsraadet kan suspendere, maa jeg dog gøre opmærksom paa, at der staar „samtidig med, at det gør Indberetning“. Jeg henstiller til den ærede Ordfører, om „Indberetning“ er det samme som det, der kaldes „Indstilling“, den Indstilling, der skal tages i det Øde, der omtales i Paragraffen. Naar der her bruges Ordet „Indberetning“, er saa Meningen den Indstilling, der tales om tidligere i Paragraffen, eller er det en ganske almindelig Indberetning? Hvis det er denne Indstilling, som det jo nærmest maa antages, og der altsaa er Vanskelighed ved at faa denne Indstilling, naar ikke alle Medlemmer kunne komme til Stede, vil det ses, at naar Suspensionen først kan faas samtidig med Indstillingen, kan man ikke handle hurtigt i alle Tilfælde. Men da jo overhovedet det overordnede Sundhedsraads Stilling ifølge Vædringsforlaget ikke har saa overmaade meget at betyde, idet Afgørelsen ligger enten hos Justitsministeren eller hos Domstolene, og Sundhedsraadet i Virkeligheden blot skal gøre en Indberetning — den ærede Ordfører mente, at der kan være et Flertal og et Mindretal, der eventuelt hver kan komme med sin Indstilling eller Indberetning — synes jeg egentlig, at det var naturligt, at Suspensionen blev lagt mere direkte i Justitsministerens Haand, saaledes at der i Virkeligheden blot behøvedes en Indberetning og ikke denne officielle Indstilling, som

det dog altid kan tage Tid at staffe til Besje, thi den maa jo dog være ordentlig motiveret baade fra Flertallets og Mindretallets Side. Det naturlige maatte det dog være, at Medicinaldirektøren, naar det gælder om at handle hurtigt, kan henvende sig til Justitsministeren, og at han saa kan suspendere den vedkommende Læge. Dette forekommer mig at være en rimeligere og mere praktisk Ordning end den, der her staar. I øvrigt skal jeg bemærke, at naar Sundhedsraadets Stilling altsaa kun er den, som der her er Tale om, at det kan gøre en Indstilling, er der endnu mindre Grund til at tage disse materielle Bestemmelser angaaende Fortabelse af jus practicum med i denne Lov, hvor jeg synes, de ganske vist ikke paske. Naar den ærede Ordfører sagde, at det er noget, man saa ofte gør, at man saa ofte tager Ting med, som strengt taget ligge uden for Forslaget, saa vil jeg dog minde om, hvor ofte vi have hørt ogsaa i denne Sal, naar man har villet have noget med, som ikke strengt taget hørte hjemme i et Forslag, at der var en Ramme, og at det foreslaaede laa uden for den. Det, der her er Rammen, er netop det overordnede Sundhedsraad, der skal gives Regler for dets Sammensætning og dets Maade at fungere paa, og saa kommer man her og vil give nogle materielle Regler, som utvivlsomt høre hjemme i en Lov om Lægevirkksomhed. Det tror jeg af mange Grunde ikke er heldigt, og jeg skulde være mest tilbøjelig til at ønske, at det, der drejer sig herom, kunde blive stemt ud. — Maa jeg blot med Hensyn til Afstemningen lige over for den ærede Formand tillade mig at udtale, at jeg agter at stemme for Vædringsforlaget Nr. 5, som det foreligger nu, saa at de Bemærkninger, som jeg har gjort, ikke skulle nødvendiggøre nogen Afstemning.

Justitsministeren (Mellermann):

Saa, jeg skal gøre den Bemærkning, at jeg ikke kan erkende, at de Regler, der indeholdes i Vædringsforlaget Nr. 5, kunne siges at ligge uden for det naturlige Tilbehør til en Lov som denne, thi det drejer sig om den Myndighed, som Sundhedsraadet skal have; og den historiske Foranledning til, at dette Spørgsmaal er blevet bragt ind under denne Lov, er netop den, at det nuværende Sundhedskollegium har en Myndighed til at suspendere, hvorimod de gældende Regler om det nuværende Sundhedskollegium tie med Hensyn til, hvad der videre skal følge paa, og hvor den endelige Afgørelse af Sagen skal være, hvilket i øvrigt er en stor Mangel i de bestaaende